ARREST VAN HET HOF (DERDE KAMER)
VAN 6 OKTOBER 1982 [1]

Nederlandsch Bevrachtingskantoor BV tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Amsterdam (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Tariefcommissie te Amsterdam)

„Gemeenschappelijk douanetarief — afdekdoeken"

Zaak 37/82

Samenvatting

Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — „Watten, gaas, verband en dergelijke artikelen, geïmpregneerd of bedekt met farmaceutische zelfstandigheden of opgemaakt voor de verkoop in het klein voor geneeskundige of chirurgische doeleinden" in de zin van post 30.04 — Begrip — Afdekdoeken — Daaronder begrepen

Afdekdoeken welke bestaan uit vliezen celstof gescheiden door een kunststoffolie, welke niet geïmpregneerd of bedekt zijn met farmaceutische zelfstandigheden, maar stuk voor stuk steriel zijn verpakt in enveloppes, opgemaakt voor de verkoop in het klein voor chirurgische doeleinden en welke slechts eenmaal worden gebruikt bij chirurgische ingrepen voor het afdekken van het lichaam van de patiënt, zodanig dat de plaats van de ingreep wordt vrijgelaten, moeten worden aangemerkt als dergelijke artikelen als watten, gaas of verband, in de zin van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief.

In zaak 37/82,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Tariefcommissie te Amsterdam, in het aldaar aanhangig geding tussen

NEDERLANDSCH BEVRACHTINGSKANTOOR BV, te Amsterdam,

en

INSPECTEUR DER INVOERRECHTEN EN ACCIJNZEN TE AMSTERDAM,

1 — Procestaal: Nederlands.

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: A. Touffait, kamerpresident, Mackenzie Stuart en U. Everling, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG ingediende opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en de schriftelijke behandeling

Op 11 januari 1980 deed het Nederlandsch Bevrachtingskantoor BV, verzoeker in het hoofdgeding, aangifte ten invoer tot verbruik in Nederland voor „afdekdoeken", in de aangifte omschreven als „Artikelen van gebonden textielvlies voor medisch gebruik. Post 59.03". Het betrof rechthoekige vellen van 65 × 45 cm, welke afzonderlijk zijn verpakt in een luchtdicht gesloten enveloppe, waarop onder meer is gedrukt „sterile disposable poly-towel 3520-S" en „afdekdoek" en „gesteriliseerd met ethyleenoxyde". Deze doeken bestaan uit drie op elkaar gelegde vellen, welke langs de randen aan elkaar zijn bevestigd, te weten een blauw en een wit vlies, van elkaar gescheiden door een folie van plastische kunststof.

De directeur van het laboratorium van het Ministerie van Financiën te Amsterdam kwam na onderzoek tot de slotsom dat beide vliezen zijn aan te merken als papier. Deze conclusie werd bevestigd door een rapport van het Vezelinstituut TNO te Delft.

Conform de aangifte werden de goederen aanvankelijk ingedeeld onder tariefpost 59.03. Na een bezwaarschrift van verzoeker, die van mening was dat de goederen bestemd waren voor medisch gebruik en moesten worden ingedeeld onder post 30.04, deelde de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen de goederen in onder post 48.21-D. De Nederlandse administratie is namelijk van mening dat deze goederen, hoewel zij bij operaties worden gebruikt, niet op een lijn kunnen worden gesteld met de onder post 30.04 ingedeelde watten, gaas en verband. Zij zouden veeleer vergelijkbaar zijn met operatielakens en dergelijke, die eveneens worden gebruikt ter bevordering van de hygiëne bij operaties, om zodoende infectie zoveel mogelijk te voorkomen.

Tegen deze uitspraak van de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen heeft het Nederlandsch Bevrachtingskantoor beroep aangetekend bij de Tariefcommissie. In het kader van dit geschil heeft de Tariefcommissie, van oordeel dat zich een vraag over de uitlegging van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief voordeed, bij beschikking van 13 januari 1982 besloten de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Kunnen afdekdoeken als in dit geding aan de orde — welke bestaan uit vliezen celstof gescheiden door een kunststoffolie, welke niet geïmpregneerd of bedekt zijn met farmaceutische zelfstandigheden maar stuk voor stuk steriel zijn verpakt in enveloppes, opgemaakt voor de verkoop in het klein voor chirurgische doeleinden en welke slechts eenmaal worden gebruikt bij chirurgische ingrepen voor het afdekken van het lichaam van de patiënt, zodanig dat de plaats van de ingreep wordt vrijgelaten — worden aangemerkt als dergelijke artikelen als watten, gaas of verband, in de zin van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief?"

De verwijzingsbeschikking is op 22 januari 1982 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te dezen vertegenwoordigd door T. van Rijn, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan en de zaak naar de Derde kamer te verwijzen.

II — Krachtens artikel 20 van 's Hof Statuut-EEG ingediende schriftelijke opmerkingen

In haar opmerkingen wijst de Commissie er allereerst op dat de uitleggingsvraag van de Tariefcommissie er volgens haar op neerkomt, of operatiedoeken begrepen kunnen worden onder de term „watten, gaas, verband en dergelijke artikelen, opgemaakt voor verkoop in het klein voor geneeskundige of voor chirurgische doeleinden".

Volgens de Commissie zijn afdekdoeken niet vergelijkbaar met watten, gaas of verband, want zij hebben een andere functie. Zij zijn niet bestemd om een wond of een gedeelte van het lichaam af te dekken om de genezing ervan te bevorderen of te bespoedigen. Zij hebben uitsluitend ten doel het lichaam rond de wond af te dekken uit hygiënische overwegingen en niet om genezing van de wond zelf te bevorderen.

Voorts is de Commissie van mening dat de operatiedoeken niet bestemd zijn voor geneeskundige of chirurgische doeleinden. Hiertoe betoogt zij, dat deze operatiedoeken niet bijdragen tot de genezing van de wond zelf en dat, anderzijds, de term „artikelen voor chirurgische doeleinden" moet worden uitgelegd in enge zin. Het moet gaan om artikelen die direct bij de uitoefening van de operatieve geneeskunde gebruikt worden, en niet om artikelen die een geheel andere functie hebben, zoals de bevordering van le hygiëne.

Volgens de Commissie moeten de goederen worden ingedeeld onder tariefpost 48.21-D van het gemeenschappelijk douanetarief, in de in 1980 geldende versie (verordening nr. 3000/79 van de Raad van 20 december 1979, PB L 342 van 1979). Tot staving van haar opvatting wijst de Commissie tevens op de tariefindeling van een produkt dat volgens haar een analoge functie heeft als de onderhavige afdekdoeken, namelijk incontinentie-onderleggers, die bij verordening nr. 1484/70 van de Commissie van 24 juli 1970 (PB L 163 van 1970, blz. 19) zijn ingedeeld onder post 48.21.

Tot slot geeft de Commissie het Hof in overweging de door de Tariefcommissie gestelde vraag als volgt te beantwoorden:

„Post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief dient zodanig te worden uitgelegd dat afdekdoeken als in dit geding aan de orde niet kunnen worden aangemerkt als dergelijke artikelen als watten, gaas of verband opgemaakt voor de verkoop in het klein voor geneeskundige of voor chirurgische doeleinden."

III — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 17 juni 1982 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te dezen vertegenwoordigd door T. van Rijn, lid van haar juridische dienst.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 15 juli 1982 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij beschikking van 13 januari 1982, ingekomen ten Hove op 22 januari 1982, heeft de Tariefcommissie te Amsterdam krachtens artikel 177 EEG-Verdrag het Hof van Justitie een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief.

2 Deze vraag is gerezen in een geding tussen het Nederlandsch Bevrachtingskantoor BV en de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Amsterdam betreffende de tariefindeling van afdekdoeken.

3 Deze afdekdoeken zijn rechthoekig van vorm en bestaan uit drie op elkaar gelegde vellen, welke langs de randen aan elkaar zijn bevestigd. De twee

buitenste vellen zijn van papier, het middelste is een folie van plastische kunststof. Deze volkomen steriele afdekdoeken worden bij chirurgische ingrepen gebruikt voor het afdekken van het lichaam van de patiënt, zodanig dat de plaats van de ingreep wordt vrijgelaten. Hoewel zij niet zijn geïmpregneerd, noch behandeld met bacteriedodende stoffen, kennen de partijen in het hoofdgeding daaraan eenstemmig een antiseptische functie toe.

4 Volgens verzoekster in het hoofdgeding moeten deze afdekdoeken worden ingedeeld onder post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief, luidende als volgt: „Watten, gaas, verband en dergelijke artikelen, geïmpregneerd of bedekt met farmaceutische zelfstandigheden of opgemaakt voor de verkoop in het klein voor geneeskundige of voor chirurgische doeleinden (zwachtels en pleisters, mosterdpleisters, enz) . . ."

5 De Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen daarentegen is van mening dat deze doeken niet op een lijn kunnen worden gesteld met watten, gaas en verband, daar zij — anders dan laatstgenoemde produkten — niet dienen om de plaats van de ingreep af te dekken. Volgens hem zijn deze doeken te vergelijken met operatielakens, die niet zijn ingedeeld onder post 30.04. De Inspecteur stelt voor ze in te delen onder post 48.21 D, die op het tijdstip van de litigieuze invoer luidde als volgt:

„48.21: andere werken van papierstof, van papier, van karton of van cellulosewatten;

D: andere . . ."

6 Onder deze omstandigheden heeft de nationale rechter het Hof de volgende vraag gesteld:

„Kunnen afdekdoeken als in dit geding aan de orde — welke bestaan uit vliezen celstof gescheiden door een kunststoffolie, welke niet geïmpregneerd of bedekt zijn met farmaceutische zelfstandigheden maar stuk voor stuk steriel zijn verpakt in enveloppes, opgemaakt voor de verkoop in het klein voor chirurgische doeleinden en welke slechts eenmaal worden gebruikt bij chirurgische ingrepen voor het afdekken van het lichaam van de patiënt, zodanig dat de plaats van de ingreep wordt vrijgelaten — worden aangemerkt als

dergelijke artikelen als watten, gaas of verband, in de zin van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief?"

7 De Commissie betoogt in haar bij het Hof ingediende opmerkingen dat in casu post 48.21 D van het gemeenschappelijk douanetarief moet worden toegepast. Volgens haar zijn de afdekdoeken niet vergelijkbaar met watten, gaas, of verband, want zij zijn — anders dan deze laatste produkten — niet bestemd om de genezing van de wond te bevorderen of te bespoedigen, doch hebben alleen een hygiënische functie. Bovendien kan niet worden gezegd dat de afdekdoeken bestemd zijn voor chirurgische doeleinden in de zin van post 30.04, want daarmee wordt alleen gedoeld op artikelen die direct bij de uitoefening van de operatieve geneeskunde worden gebruikt, en niet op artikelen die een geheel andere functie hebben, bijvoorbeeld de bevordering van de hygiëne.

8 In verband met de aldus weergegeven opvattingen moet worden vastgesteld, dat de samenstelling en de vorm van de in post 30.04 opgesomde artikelen te zeer onderling verschillen om ervan te kunnen uitgaan dat de in deze tariefpost bedoelde gelijksoortigheid daarin moet worden gezocht. Zoals de Commissie in haar opmerkingen beklemtoont, ligt de gelijksoortigheid in werkelijkheid in hun functie, namelijk het afdekken of beschermen van een wond teneinde de genezing daarvan te bevorderen of te versnellen.

9 Ontegenzeglijk hebben afdekdoeken, die worden gebruikt om een zo goed mogelijke aseptie tijdens operatieve ingrepen te waarborgen, ten doel de genezing van de patiënt te bevorderen door het gevaar voor infectie te verminderen. Hieruit volgt dat de doeken moeten worden beschouwd als gelijksoortige artikelen als die welke zijn genoemd onder post 30.04.

10 Om onder post 30.04 te kunnen worden ingedeeld, moeten deze afdekdoeken bovendien hetzij zijn geïmpregneerd of bedekt met farmaceutische zelfstandigheden, hetzij zijn opgemaakt voor de verkoop in het klein voor medische of chirurgische doeleinden. Het staat vast dat deze produkten niet geïmpregneerd of bedekt zijn met farmaceutische zelfstandigheden, doch wel zijn opgemaakt voor de verkoop in het klein. De Commissie betwist echter dat zij dienen voor medische of chirurgische doeleinden.

11 Hoewel deze vraag voor de Tariefcommissie blijkbaar niet is opgeworpen, moet toch, teneinde de Tariefcommissie in staat te stellen voor een juiste toepassing van de betrokken bepalingen van het gemeenschappelijk douanetarief te zorgen, worden opgemerkt dat, wanneer vaststaat dat de afdekdoeken speciaal zijn ontworpen om te worden gebruikt bij chirurgische ingrepen en om ieder gevaar voor besmetting en infectie bij de ingreep te voorkomen, niet kan worden ontkend dat zij dienen voor chirurgische doeleinden.

12 Op de door de Tariefcommissie gestelde vraag moet daarom worden geantwoord, dat afdekdoeken, welke bestaan uit vliezen celstof gescheiden door een kunststoffolie, welke niet geïmpregneerd of bedekt zijn met farmaceutische zelfstandigheden, maar stuk voor stuk steriel zijn verpakt in enveloppes, opgemaakt voor de verkoop in het klein voor chirurgische doeleinden en welke slechts eenmaal worden gebruikt bij chirurgische ingrepen voor het afdekken van het lichaam van de patiënt, zodanig dat de plaats van de ingreep wordt vrijgelaten, moeten worden aangemerkt als gelijksoortige artikelen als watten, gaas of verband, in de zin van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief.

Kosten

13 De kosten door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

uitspraak doende op de door de Tariefcommissie te Amsterdam bij beschikking van 13 januari 1982 gestelde vraag, verklaart voor recht:

Afdekdoeken welke bestaan uit vliezen celstof gescheiden door een kunststoffolie, welke niet geïmpregneerd of bedekt zijn met farmaceutische zelfstandigheden, maar stuk voor stuk steriel zijn verpakt in enveloppes, opgemaakt voor de verkoop in het klein voor chirurgische doel-

einden en welke slechts eenmaal worden gebruikt bij chirurgische ingrepen voor het afdekken van het lichaam van de patiënt, zodanig dat de plaats van de ingreep wordt vrijgelaten, moeten worden aangemerkt als dergelijke artikelen als watten, gaas of verband, in de zin van post 30.04 van het gemeenschappelijk douanetarief.

Touffait Mackenzie Stuart Everling

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 6 oktober 1982.

De griffier
P. Heim

De president van de Derde kamer
A. Touffait

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL P. VERLOREN VAN THEMAAT VAN 15 JULI 1982

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

In de onderhavige zaak is de vraag aan de orde of operatiedoeken van de door de verwijzingsrechter omschreven samenstelling vallen onder tariefpost 30.04 dan wel onder tariefpost 48.21 D van het gemeenschappelijk douanetarief, zoals dat in het relevante tijdvak gold.

Onder de eerstgenoemde tariefpost vallen: „watten, gaas, verband en dergelijke artikelen, geïmpregneerd of bedekt met farmaceutische zelfstandigheden of opgemaakt voor de verkoop in het klein voor geneeskundige of voor chirurgische doeleinden (zwachtels en pleisters, mosterdpleisters, enz.), andere dan de in aantekening 3 op Hoofdstuk 30 genoemde artikelen".

Het staat blijkens het dossier vast, dat indien deze eerste tariefpost niet van toepassing is, alleen de tweede genoemde tariefpost voor toepassing in aanmerking komt (andere werken van papierstof, van papier, van karton of van cellulosewatten, restcategorie D, in de versie van Raadsverordening nr. 3000/79 van 20 december 1979 (PB L 342 van 31. 12. 1979).

Schriftelijke opmerkingen zijn alleen ingediend door de Commissie. Met de Commissie ben ik van oordeel, dat de in het geding zijnde operatiedoeken anders dan watten, gaas, verband en andere